

Skatteministeriet

13. marts 2019
J.nr. 2019 - 1571

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 272 af 15. februar 2019 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for reglerne, når et andet land tilbyder den danske skatteforvaltning oplysninger, som kan have relevans for borgere eller virksomheders skatteafregning i Danmark, herunder om der er forskel på reglerne, når et andet land tilbyder skatteoplysninger til Skatteforvaltningen fremfor, at Skatteforvaltningen aktivt anmoder om oplysningerne.

Svar

Regler om udveksling af oplysninger findes i dobbeltbeskatningsoverenskomster, OECD's og Europarådets multilaterale konvention om administrativ bistand i skattesager, Rådets direktiv 2011/16 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, den fælles nordiske bistandsoverenskomst og i skatteinformationsaftaler (de såkaldte TIEA'er).

De TIEA'er, Danmark har indgået med en række lande, indeholder dog ikke regler om spontan udveksling af oplysninger. De omhandler alene udveksling af oplysninger efter anmodning.

De forskellige retsgrundlag er ikke udformet identisk, men det grundlæggende princip er, at der såvel ved udveksling efter anmodning som ved spontan udveksling skal udveksles oplysninger, som kan forudses at være relevante for skattemyndighederne i det andet land. Dette begreb anvendes således i både OECD's modeloverenskomst, den multilaterale konvention og direktivet. I princippet er det således den samme vurdering, der skal foretages såvel ved udveksling efter anmodning som ved spontan udveksling, nemlig om oplysningen er forudsigtelig relevant for det andet lands skattemyndigheder.

I praksis kan der dog opstå forskelle. Fx er det ved udveksling efter anmodning den anmodende myndighed, der – uden at være i besiddelse af oplysningerne – skal påvise, at de oplysninger, der ønskes, er forudsigtelig relevante. Ved spontan udveksling er det afsendende lands skattemyndigheder, der er i besiddelse af oplysningerne og på grundlag heraf tager initiativ til udvekslingen.

Kravet om forudsigtelig relevans sikrer både, at der kun kan anmodes om relevante oplysninger, og at skattemyndighederne alene modtager data om personer og virksomheder, der tilsvarende kan forventes at være relevante for myndigheden. Det er efter min opfattelse et godt og fornuftigt princip.